

«Управління розвитком дошкільного навчального закладу в сільській місцевості»

Мірніченко Лілії Миколаївни

Науковий керівник - Щербакова Юлія Едуардівна

Актуальність даного дослідження обумовлена тим, що сучасний етап реформування української економіки вимагає створення на всіх рівнях принципово нових ефективних систем управління розвитком дошкільної установи. Однією зі складових шляхів реформування управління освітніми заходами є наукове обґрунтування та відпрацювання інноваційних моделей управління дошкільного навчального закладу в сільській місцевості.

Об'єкт дослідження: галузь освіта в умовах сільської місцевості.

Предмет дослідження: управління розвитком дошкільного навчального закладу в сільській місцевості.

Мета дослідження: визначення підходів до управління розвитком дошкільного навчального закладу в сільській місцевості

Управління - це процес, в якому діяльність, спрямована на досягнення цілей організації, розглядається не як одноразова дія, а серія безперервних взаємопов'язаних дій функцій управління.

Управлінська діяльність — сукупність вироблених історичним досвідом, науковим пізнанням і талантом людей навичок, умінь, способів, засобів доцільних вчинків і дій людини у сфері управління.

Дошкільний навчальний заклад - навчальний заклад, що забезпечує реалізацію права дитини на здобуття дошкільної освіти, її фізичний, розумовий і духовний розвиток, соціальну адаптацію та готовність продовжувати освіту.

Функції управління - це об'єктивно обумовлені загальні напрями або сфери діяльності, які у сукупності забезпечують ефективну кооперацію спільної праці.

Історія дослідження

- ❖ Перші дошкільні заклади, як самостійні навчально-виховні установи особливого типу, виникли в Україні тільки у ХІХ столітті.
- ❖ Є відомості, що у Полтаві в 1839 році було відкрито притулок, куди приймали дітей безоплатно від 3 років. Перший дитячий садок в Києві організувався 1 вересня 1871 року. Його відкрили сестри Ліндфорси – Марія і Софія (пізніше за чоловіком Русова – видатна українська діячка в освітній справі).
- ❖ В 90-х роках ХІХ століття в Україні земства почали відкривати дитячі ясла (захоронки). Спочатку ці установи відкривались переважно на час літніх робіт, а згодом вони стали працювати протягом року.
- ❖ Кінець ХІХ-початок ХХ століття – це період розвитку та формування системи суспільного дошкільного виховання в Україні. Цей час характеризується відкриттям народних дитячих садків для різних верств населення з ініціативи і на кошти приватних осіб та педагогічних товариств.
- ❖ У грудні 1917 року Наркомос опублікував декларацію “Про дошкільне виховання”, у якій йшла мова про те, що суспільне (безкоштовне) дошкільне виховання повинно розпочинатися від народження дитини і повинно здійснювати її всебічний розвиток.
- ❖ Система керівництва закладами дошкільного виховання склалася в Україні в основному до 1932 року.

Підходи

- комплексний
- діяльнісний
- аксіологічний

Принципи

- об'єктивності
- термінологічний
- когнітивний
- взаємозв'язку теорії з практикою
- сходження від абстрактного до конкретного

Методи

- аналізу
- синтезу
- узагальнення
- систематизації
- абстрагування

Для того, щоб поліпшити нинішню ситуацію з навчальними дошкільними закладами, що склалася в сільській місцевості України, необхідно:

- розглянути ситуацію із сільськими дошкільними закладами в кожному регіоні, визначитися із мережею;
- поліпшити матеріально-технічне забезпечення і якість підготовки вихователя;
- використати досвід країн з розвиненою економікою щодо їх фінансування.

Нові універсальні вимоги до професійної компетентності керівників дошкільних закладів:

- ❖ оволодіння технологіями менеджменту і маркетингу в освіті;
- ❖ залучення до управлінських процесів широкого загалу педагогічної громадськості, батьків, громадських організацій;
- ❖ створення принципово нових моделей науково-методичної роботи в дошкільному закладі;
- ❖ оновлення освітнього процесу, реформування освітньої галузі та підвищення статусу директора дошкільного закладу як керівника;
- ❖ модернізація програми підвищення кваліфікації з урахуванням досвіду інших країн світу.

Переведення ДНЗ в режим розвитку сприяють:

Концепція і програма його розвитку;

Проведення в установі інноваційної експериментальної і дослідної роботи;

Згуртований спільністю мети колектив - діти, педагоги, батьки;

Організація оптимальної системи самоврядування;

Система ефективної науково - методичної діяльності

Матеріально - технічна база, достатня для формування оптимального предметно - розвивального середовища;

Набір альтернативних освітніх послуг відповідно до інтересів дітей та запитів їхніх батьків.

Дошкільний навчальний заклад «Левенятко» розвивається ,
управлінська діяльність здійснюється на належному рівні, всі
структурні підрозділи працюють злагоджено та згідно вимог. Та
для забезпечення подальшої стратегії розвитку необхідне
створення такого проекту , який би дав значний поштовх у
розквіт даного закладу.

І саме від керівника буде залежати результат розвитку даного
закладу.

Головними проблемами, що передували створенню проекту розвитку дошкільного навчального закладу «Левенятко» слід вважати:

- недостатня матеріально-технічна база дошкільного навчального закладу;**
- необхідність прогнозування, забезпечення розвитку дошкільної установи;**
- необхідність постійного поліпшення системи соціального та правового захисту учасників навчально-виховного процесу у дошкільному навчальному закладі;**
- забезпечення підвищення професійного рівня педагогічними кадрами;**
- дефіцит фінансових ресурсів, необхідних для розвитку дошкільної освіти.**
- якість, інноваційність, конкурентоспроможність освітньої діяльності дошкільного закладу;**
- вдосконалення механізмів управління дошкільним навчальним закладом;**
- виявлення та впровадження прогресивних ідей, новітніх освітніх методик, альтернативних технологій;**
- підвищення рівня пізнавально-гуманітарної роботи закладу;**
- збереження, примноження досягнень, створення умов для забезпечення якості дошкільної освіти.**
- оптимізація роботи з батьками.**

Таким чином, в результаті виконаної роботи, використання різних форм і методів спілкування з батьками, підвищилася психолого-педагогічна грамотність батьків; підвищилася культура міжособистісної взаємодії дітей у групі.

Сучасний керівник дошкільного навчального закладу - це Людина, яка чітко усвідомлює мету функціонування, розвитку і відповідного внутрішнього управління закладом, а також володіє засобами досягнення поставленої мети. Тому ще одна група вимог до керівника сучасного дошкільного закладу пов'язана зі змістом управлінської діяльності і усвідомленим розумінням конкретних управлінських функцій .

Дякую за увагу!

